

לא:

עין משפט
נר מצוה

א טו עור שיע יד פ"ב
קול שפי' י"ד פ"ב
ב טו שפי' י"ד פ"ב
ספיק ד':
פ"ג ד' ד' מ"י פ"ו
המלכות
אסורות הלכה נ"ו י' מ"ג
אסורות הלכה נ"ו י' מ"ג
עשירי קמח טע"ט י"ד
סיון ק"ד ספיק א':

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

מסורת הש"ס

א) [למקן לה ע"ש]
ב) [בכנסת י"ב ע"ש בגליון]
ג) שפ"ט: [מהלך: (ד) ו"ל]
ד) [למקן לה]

הגהות הב"ח

א) נ"ב משום חממת
מירוה רב אחא: (ב) תוב'
ד"ב השולח וכו' אלל אם
כשהולך לשם לא הכיר
החומס כמו שפ"ט:
ב) ר"ה וכו' וכו' וכו' וכו'
תורמוסא
עובדי כוכבים וכו'
לע"כ דלא חו לנס
כשהוא אין בו משום
בשוליו עובדי כוכבים
דק"ל כה"ל לשם דרכ:

מוסף רש"י

יש מותר ב"ו י"ן וכו'
שנחלו כה"ס חדשים
והחמין להם עד שמימינו
נחש ד"ה היה בו ארס של
מותר לא היה מותר לישן
מורה ג"כ י"ן וכו' וכו'
והוא ר"ה א"ר א"ר א"ר
שם רב אורי' חביל
שם ע"כ וכו' וכו' וכו'

השולח חבית של יין ביד כותי וציר ומוריים ביד עובד כוכבים.
מדקדק ר"ת דמשמע מדפלגניהו נתייב נבות ש"מ דוקא
קמני יין ביד כותי אלל ביד עובד כוכבים לא סגי בחמות אחד וחמא
ברבנן וכו' ציר ומוריים סגי בחמות אחד אף לרבנן וימאה א"כ תקשי
לאיכא דלמרי דלעיל דל"ר אלעזר

חנים של יין ביד כופי. וכ"ש ביד עובד כוכבים לר"ך הכרת חומס ואע"פ
דכתיב אינו מנסך מיהו לא קפיד אלמנע עובד כוכבים: ועל ליר ומוריים
ביד עובד כוכבים. לר"ך הכרת חומס. ציר אע"ג דלאו אורחא למירמי
כיה חמרל דדמי היין יקריס משל ציר מיהו חייסין דלמח מחליף ליה
צירי ע"ג דגיס מורמאס ומוריים חייסי

השולח חבית של יין ביד כותי ושל ציר
ושל מוריים ביד עובד כוכבים אם מוכר
חותמו וסתמו מותר אם לאו אסור אמר רבי
זורא לא קשיא כאן בעיר כאן בדרך מתקוף
לה רבי ירמיה מירי הנהך דעיר לא בדרך
אתו אלא אמר רבי ירמיה בין הגיתות
שנינו כיון דכולי עלמא אפכי מירתת אמר
השתא אי חזי לי מפסדו אי אתמר מפני
מה אסרו שכר של עובדי כוכבים רמי בר
חמא אמר רבי יצחק ימוש חתנות רב נחמן
אמר משום גילוי אגילוי דמאי אילימא גילוי
דנזייתא אגן נמי מגלינן ואלא דחביתא אגן
נמי מגלינן לא צריכא באתרא דמצלו מיה
לא מצעתה ישן תשתי דא"ר ר"י מותר אין
מניחו ליישן החמין מותר אין מניחו להחמין
גזירה לישן אמו חדש רב פפא דמפיקין ליה
לאבבא דחנותא ושתי רב אחאי מיייתו ליה
לביתיה ושתי ותרוייהו משום חתנות (א) רב
אחאי עביד הרחקה יתירתא רב שמואל בר
ביסנא איקלע למרגואן אייתו ליה חמרא ולא
אשתו אייתו ליה שיכרא ולא אשתו בשלמא
חמרא משום שימצא שיכרא משום מאי
משום שימצא דשימצא אמר רב האי שיכרא
דארמאה שרי וחייא ברי לא נישתי מיניה מה
נפשך אי שרי לכולי עלמא שרי אי אסיר
לכולי עלמא אסיר אלא רב סבר משום גילויא
ואויל מורא דבשנותא וקלי ליה זיהררה ודלקי
כולקי ליה טפי וחייא ברי הואיל ולקי לא
נישתי מיניה אמר שמואל כל השרצים
יש להן ארס של נחש נחש שרץ של שרצים
אינו מביית אמר רב שמואל לחייא בר
רב (ב) בר אריא תא ואימא לך מילתא
מעלייתא דהוה אמר רב אבוך הכי אמר
אבוך הני ארמאי זוקאני דהוו שרתו
גילויא ולא מתו (ג) אידי דאכלי שקצים
ורמושים חביל גופייהו אמר רב יוסף
האי

הכל משתמר בחומס בתוך חומס
דמשמע כל מילי בעינן חומס בתוך
חומס וי"ל דהכל לא קלי אלל אשאר
מילי דחבית אלל חמפ"ג חילמית
מוריים פת וגבינה אמרי' לקמן דסגי
בחומס אחד ורש"י פ"י יין ביד כותי
וכ"ש ביד עובד כוכבים לר"ך הכרת
חומס ובהכרת חומס מיהא שרי כ"ר"א
משמע דלך לר"א לר"ך הכרת חומס
בשולח דנך מעיר לעיר ואף לדברי
ר"ת שמעמיד הבביתא כרבנן מדרבנן
שמע לר"א לאו אמרו רבנן צירי
ומוריים דלך לר"ך הכרת חומס
חומס לר"א נמי ציר דסגי בחומס א'
לר"י הכרת חומס וכו' י' ליהרר בשולח
יין לחכירו ואינו הולך עם להכיר חוממו
שצריך חומס בתוך חומס או אם שולח
כחך הודיע אף חוממו ויודיע לעובד
כוכבים שכן שלח לו מועיל בחומס א'
דעובד כוכבים כיון דידע מירתת ולא
מזיק ור"ת פ"י דלר"א דלא חל חומס
ליופאי לא בעינן הכרת חומס ואפי'
אינו הולך להכיר חוממו וגם אינו
שולח בלחה ענין הוא חומס מותר
וימייה רחיה מדקאמר תלמודא לקמן
פ"ג דף (טו: א) והשתא דקיימא לן
כ"ר"א דלא חייס ליופאי אמאי לא
מוצנין חמרל ביד עובדי כוכבים כ'
ועינדע יש למקון על פסק ר"ת
וענין חמימת החבית פירש רבנו ברוך
זה לשונו נכון הדבר לחומס פי חבית
בנעורת או בדבר אחר ולתת עור על
בנמיתה קבוע בנממיות ולכתוב
אחותי חזין על העור ותזין על
דופני קרשי החבית שאם יגביה העובד
כוכבים העור לא יוכל לכוין לישבו
בנממיתה ולתת חסוק אחד שקורין
ירקל"א סניב השוליס במקו' שממזכרי'
דופני החבית הקבוע שם בנממיות
מפני הנעורת החמוזה שם סניב שלל
יוצאם העובד כוכבים להוציא היין
דרך של ולתכחו אחרי כן אל מקומו

הראשון וכל הכרות לחומר ולקבוע עליהם עור בנממיות או לקבוע נקרים לכסות כל השוליס והכרות עכ"ל וישלח לחכירו כח דפרישית.
תב ר' יתכן צר יהודה לר"ש נמשזה כי בימייהו היו החביות של חרס וכאשר יהיה פי החבית סתומה או היה צר כ"ר"א אלל חביות שלנו אף
לאחר מיתום פי החביות והכרות יוכל העובד כוכבים לנעוך סקין בין הנקרים ולהוציא יין ולפי תשובתו יש לאסור אפי' חתמו בענין שפ"י וש
מהמירוס ומכסם כל דופני החבית בנממיות וגם השוליס בנממיות ואז אין לחוש כלל ויש מקילין לשלוח בחומס אחד אף בלא הכרת חומס
ולא הודעת כחך ומייסבים הבביתא דאם היה מוכר חוממו לא שילך להכירו אלל אם הלך ומנא והכיר חוממו מותר גמור כי ודאי לא יזיפו
אלל אם (ב) לא הכיר כשהלך שם החומס כמו שפ"ט יש לחוש שמה זיפיו העובד כוכבים אלל אם לא הלך אחרי אשר חתמו והישראל מלאו
חמוס מותר והמתמר תבא עליו ברכה וכתב הר"ר משה מקולי בנפסרו כי אחרי שיש מקילין ויש מחמירין אין לנו רחיה ברורה לאסור ודין
חביות ריקניות נפרש בסוף ע"ז (למקן דף ע"ד ד"ה רבא) כשנעו שם א"י"ה: מפני מה אסרו שכר ב'ו' אסור שכן לא מנינו לא בנממה
ולא בבביתא ושמה צימי האמוראים אסרוהו: רב נחמן אמר משום גילוי. וא"ת למ"ד משום גילוי מ"ע לא מנינו לא בנממה וישן עס
בביות דעממיהו נמי משום גילוי וי"ל דרב נחמן לית ליה לקמן (דף נ"ה: ע"ש) בגביות טעמא דגילוי אלל טעמא מפני שמעמידין בנפך
ערלה וא"ת למ"ד משום גילוי בגביות אי סבר הכא טעמא דגילוי וי"ל כיון דהכא ליכא ליתמח היכא דלא מללו מיה וכו' דמשו ביה כשומא
לא פסיקא ליה: באתרא דמצע"י ט"א. וא"ת למ"ד לעיל (דף ג') אמנקריותא קפדי מלי איכא למימר וי"ל דבשכר וי"ל קפדי כ"כ
מפני שסופו להוציא לאו גריעות שבו כשהיה עשוי ותוסס לו זכרו ואם שזקע ישאר עס השמרים שאינם נשתיים: ותרוייהו משום
חתנות בין אל אחא עבדי הרחקה יתירתא. ומ"מ שניהן לא היו שומין בבית העובד כוכבים וא"כ לר"ך ליהרר שלא לשמות שכר בבית העובד
כוכבים דהא רב פפא ורב אחא שהיו בתראי לא היו שומין ומיהו המתאכסן בבית העובד כוכבים יכול להיות שמוחר לשלוח צעיר לקנות
שכר מן העובדי כוכבים דהוי כמו בביתו של ישראל ואף אם העובד כוכבים אכסמאי שלו נתן לו משלו (ז) ושותה) משום אינה דלא אסרו
משום חתנות אלל לקבוע שמה בחנות או בגיתות לשמות בבית העובד כוכבים אלל אקראי בעלמא שרי ובכלל דין שכר צ"ל שכר של
תמרים בין אל תבואה ואין לאסור של תבואה בשוליו עובדי כוכבים כמו (א) סלקא דרביא דלע"ג דלא חו לנס כשכחו מי דק"ל כה"ל כה"ל
לישנא דרב דלמרי' כל שאינו עולה על שלחן מלכיס אין צו משום בשוליו עובדי כוכבים ואשכחתי' ר' יוחנן סבר לקמן פרק רבי ישמעאל (דף
ט"ו) כותיה ונפרק החולין ויבמות דף ס"ו) ועוד יש טעם אחר להחיר השכר דאין צו משום בשוליו עובדי כוכבים דכי היכי דהתבואה בטלה
פרק רבי עקיבא (שם דף ס"ו) גבי שכנת זרע של ישראל מעני עובדת כוכבים שפאל דדייני בנממיות חביל גופייהו טפי מעובדי כוכבים וי"ל
דלענין להנצל מארס אין מועיל חבל דדייני בנממיות כמו חבל דאחילת שקצים ורמשים שיש להם בתוך הגוף ומגבל ארס של נחש:
האי